

vide, at det var Tikronesedler, naar det hele var Løgn og forbandet Digt.

Til det ærede Medlem Hr. Niels Petersen ønsker jeg kun at sige, at nu har han igen forklaret denne Teori, og det er jo saadan, at det ærede Medlem siger, som han sagde til Flaaden den Dag i Militærkommissionen: Der kan forekomme visse Opgaver, hvor man maa afvise den, som gør sig skyldig i en Neutralitetskrænkelse, men Flaaden vil slaas, det er noget helt andet, og det er det, de ikke maa. Det er i Korthed det ærede Medlems Teori, og jeg tror, at det ærede Medlem kan forklare den lige saa tidt han vil her i Salen, jeg tror ikke, han vinder ret mange Proselytter for den.

P. Munch: Man skulde egentlig tro, at Midtpunktet for den Forhandling, der her føres, skulde være Forslagsstilleren til de Lovforslag, som foreligger, den højtærede Forsvarsminister, men dette er jo ingenlunde blevet Tilfældet. Den højtærede Forsvarsminister er ligesom forsvundet lidt i Baggrunden i en Stilling, som i og for sig ikke er naturlig for hele den Virksomhed, han udøver. Derimod har Diskussionen formet sig saaledes, at jeg vistnok uden at overdrive kan sige, at de tre Fjerdede af de Udtalelser, der er faldet fra største Parten af Deltagerne i Diskussionen, er rettet til mig. Jeg maa derfor ogsaa anvende nogen Tid paa at imødegaa de mod mig fremsatte Bemærkninger, men jeg haaber, at min Imødegaaelse i nogen Grad maa kunne indskrænkes af den bestemte Grund, at hele denne Gruppe af Bemærkninger har en overordentlig ensartet Karakter, og at de gentages med en særdeles stor Enformighed af den ene Taler efter den anden.

Derfra undtager jeg dog det ærede Medlem Hr. Holstein. Det ærede Medlem har været den, der fra de to Regeringspartiers Side har bidraget til denne Diskussion med Udtalelser, der ikke hører hjemme udelukkende i en Diskussion, der føres paa Grundlag af de almindelige Valgbøger fra de to Partiers Side. Det ærede Medlem vendte sig til mig og sagde, at jeg havde haft den Opgave, havde sat mig som Maal at dræbe Forsvarsvillien indenfor det danske Folk. Jeg vil dertil svare, at hvis det ærede Medlem dermed mener, at jeg har bidraget til at begrænse saa meget som muligt indenfor det danske Folk Troen paa, at man ved Hjælp af militært Værn kan betrygge Danmarks nationale Selvstændighed, har han deri Ret. Bestræbelsen derfor har jeg bidraget til saa meget som muligt.

Men jeg tilføjer, at mange andre har virket i samme Aand, og adskillige af dem, der nu staar som Ordførere for den nye Militærpolitik her i Tinget, for Regeringspartiernes militærpolitiske Opfattelse, har paa tidligere Tidspunkter af deres Liv arbejdet for det samme med en Energi, som ikke var mindre end den, jeg for mit Vedkommende har anvendt.

Til det ærede Medlem vil jeg dernæst sige, at noget helt andet end at udvikle og bevare Troen paa Militærvæsenets Betydning for Danmarks Betyggelse er dette at værne om og bygge op den nationale Selvhævdelse for det danske Folks Vedkommende. Jeg ønsker at styrke Villien til Selvhævdelse for det danske Folk i størst mulige Omfang. Jeg tror, der i saa Henseende i Øjeblikket foreligger to Opgaver for dem, som virker i Danmark. Den ene er at undgaa, at Taknemmeligheden efter Sønderjyllands Genforening og de gamle i og for sig naturlige Følelser skal føre til, at Danmark kommer i et Slags politisk Afhængighedsforhold til Vestmagterne. Jeg tror, det er en Hovedopgave at bevare en klar Forstaaelse af Nødvendigheden af, at Danmark bevarer sin ligelige Holdning ogsaa i kommende Tider overfor de forskellige Magtgrupper. Den anden Opgave, jeg mener, der er at løse til national Selvhævdelse, er at hævde dansk Aandsliv og dansk Kulturpræg overfor den overvejende Paavirkning, som vi er Genstand for fra tysk Side. Denne Paavirkning fra tysk Side var overvejende i Aarene forud for 1914, og den er og vil blive det i de nærmest kommende Aar i stigende Grad. Det er en Kendsgerning, at den større Lighed i Sproget, det større Fællesskab i Temperament gør den tyske Paavirkning i Danmark stærkere end den fransk-engelske. Dertil kommer under de nuværende Forhold, at tysk Indflydelse paa alle mulige Maader borer sig ind i dette Land ved Hjælp af de særegne Pengeforhold, der i Øjeblikket findes, som gør tysk Litteratur, tyske Besøg og meget andet meget lettere at tilvejebringe i Danmark end tilsvarende Midler til aandelig Paavirkning fra fransk og engelsk Side. Derfor har jeg for min Del allerede tidligere lagt og lægger vedblivende Hovedvægten paa, at vi paa hele vort Aandslivs Omraade stiller os i saa nært Samarbejde med fransk og engelsk Aandsliv som paa nogen Maade muligt for derigennem at modtage en Hjælp til Hævdelsen og Værnelsen af vort nationale Særpræg overfor den meget stærke tyske Paavirkning. Det ligger mig saa meget nærmere,